

gøre ca. 10,121,000 Kr., nemlig (se Skattekommissionens Beretning Pag. 50) Land- og Eigningskat.....	1,682,000 Kr.
$\frac{2}{3}$ af Gammelskatten.....	3,336,000 —
$\frac{7}{8}$ af Bygningsafgiften.....	3,169,000 —
$\frac{4}{5}$ af den ved Folketingets Lovforslag foreslaaede Formueskat, for saa vidt denne vedrører faste Ejendomme og deri indeftaaende Prioriteter...	1,934,000 —
	10,121,000 Kr.

Da Landstingets Forslag Nr. 3 desuden foreslaar, at der af Statsklassen ydes Kommunerne et aarligt Tilskud af 1,500,000 Kr., dog kun i 5 Aar, er det indlysende, at hvis man alene skulde hense til Størrelsen af de Beløb, der affrives paa de nu værende Skatter, og derhos ganske kunde se bort fra, hvorledes de ny foreslaaede Skatter ville komme til at virke, saa vilde Landstingets Forslag Nr. 1 være noget bedre for Skatteyderne end Folketingets tilsvarende Forslag.

Men selvfølgelig kan man ikke se saaledes derpaa og navnlig kan man ingenlunde lufte Djene for Virkningerne af den ved Landstingets Forslag Nr. 1 foreslaaede ny Statskat paa faste Ejendomme (Ejendomslyld til Staten), hvorom nærmere nedenfor.

Saa længe man nu alene bekræfter sig med Spørgsmaalet om de Skatter, der efter de to Systemer skulle ophæves eller overføres til Afkrivning paa de kommunale Skatter, vil der kunne være delte Meninger, om en Ophævelse eller Overføring er at foretrække. Flertallet formener vel, at meget kunde tale for at foretrække en Overføring, da derved i det hele opnaas det samme, idet det maa være Skatteyderne uden Forskel, om Skattenedsættelsen sker i deres Statskatter eller i deres Kommunekatter, og da man ved en Overføring efter det i Folketingets Forslag foreskrevne System opnaar, at en Del af de overførte Beløb særligt kommer — inden for de enkelte Amtsbraadskredsens Grænser — de særlig stærkt bebyrdede Kommuner til gode, medens saadant ikke kan ske blot ved en Ophævelse af Statskatterne, ligesom det heller ikke vil ske ved Landstingets Forslag Nr. 3, men er dog rede til, efter at Landstinget nu har opgivet de hidtil saa ofte opstillede Teorier om Gammelskattens Uværlighed, at acceptere en umiddelbar Afkrivning af Statskatterne under Forudsætning, at man ogsaa ad denne Vej naar lige saa store Vættelser for Kommunerne og Skatteyderne, som Folketingets Forslag vilde medføre.

Ser man nu hen til den Mindreindtægt for Statsklassen, som Ophævelsen eller Overføringen af saa store Skattebeløb vil medføre, maa det erkendes, at Statsklassen maa for den væsentligste Del af Beløbet have Erstatning igennem ny Skatter, men ved Afgørelsen af, hvilke disse ny Skatter skulle være, er der langt større Uoverensstemmelse mellem Folketingets og Landstingets Opfattelse end ved Spørgsmaalet: Ophævelse eller Overføring af de gamle Skatter.

Folketingets Forslag gaar ud paa, at hele Kompensationsbeløbet tilvejebringes ved Indførelse af en almindelig Formue- og Indkomstkat, hvorved al Formue, hvad enten den bestaar i fast Ejendom eller andre Ejendomsgenstande, beskattes fuldkommen lige, og al Indtægt beskattes efter en Skala, stigende i Forhold til Skatteevnen, dog saaledes at der for alle Indtægter gives et Fradrag, svarende til et rimeligt afmaalt Eksistensminimum, og et Fradrag for hvert Barn under 15 Aar, og saaledes at al Indtægt inden for